

Informacje dotyczące bakterii z rodzaju Campylobacter

Pałeczki Gram ujemne, zakrzywione i ruchliwe.

Występowanie w przyrodzie:

- przewód pokarmowy i rozrodczy zwierząt domowych takich jak drób, bydło, świnie, owce psy i koty a także dzikich zwierząt i ptactwa,
- system korzeniowy roślin,
- zbiorniki wodne (muł),
- woda pitna.

Źródło zakażenia: zwierzęta (bliski kontakt), chorzy ludzie lub nosiciele

Drugi przenoszenia: produkty żywnościowe pochodzenia zwierzęcego zwłaszcza niedopieczony drób, źle pasteryzowane mleko lub jego przetwory (sery), skażona odchodami woda.

Wywołują :

- ostre zapalenie żołądkowo-jelitowe
- zapalenie jelit
- nieżyt żołądka

Sporadycznie : bakteriamię i zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych.(np.u chorych na AIDS)

Inne rzadko spotykane postaci kampylobakteriozy to:

- ostre zapalenie stawów
- ostre zapalenie wyrostka robaczkowego
- zapalenie węzłów chłonnych krezki
- wrzodziejące zapalenie okrężnicy
- zapalenie odbytu
- ropnie
- choroby przyzębia
- infekcje okołoporodowe i wewnątrzmaciczne

Kampylobakterioza występuje u ludzi w każdym wieku, ale najczęściej przypadków u dzieci do 4 lat i osób w przedziale wieku 15-29.

Częściej chorują mężczyźni niż kobiety. Wzrost zachorowań występuje w miesiącach letnich i na początku jesieni.

Leczenie kampylobakteriozy:

Biegunka o łagodnym przebiegu nie wymaga stosowania antybiotyku, bo powoduje to narastanie oporności.

Etiotropowe leczenie (antybiogram) wskazane jest w przypadku: ostrej krwawej biegunki, biegunki utrzymującej się ponad tydzień, z wysoką gorączką, u osób z niedoborami odporności i u kobiet ciężarnych.

Stosowane antybiotyki i chemioterapeutyki:

- makrolidy (erytromycyna, azytromycyna),
- fluorochinolony(zabronione do 16 roku życia, duży odsetek szczepów opornych na ciprofloksacyne)
- inne: tetracyklina, gentamycyna, amoksycylina z kwasem klawulanowym, karbapenemy.